

Szeretet

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA

2009. június

6. szám

Új sorozat: XX. évf.

Alapítási év: 1921

AJÁNLO

Szél és vihar ellen – A kifejezés a *Zarándok útjából* való. *Keresztyént* utoléri az úton egy kényelmes fickó, a *Szépszó*ból való *Melléküti*, és a következő beismerést teszi: „némileg eltérünk a vallásban azoktól, akik e dolgot szigorúan veszik, de csak két csekély pontocskában: először, mi sohasem úszunk az ár ellen, és másodsor, rendszerint akkor vagyunk legbuzgóbbak, ha a vallás ezüst sarukban jár...” Erre Keresztyén így válaszol: „Ha velünk tartasz, szél és vihar ellen kell menned, ... épp úgy kell ragaszkodnod a valláshoz, ha rongyokban jár is, mintha ezüst sarukban járna, s mellette ki kell tartanod, akár vasra legyen verve, akár tetszéssel fogadnák az utcákon.”

Erre a kegyetlen nehéz zarándokútra vállalkozott – eleinte keservesen tiltakozva, de egy percig sem meghátrálva – Jeremiás próféta. Üzenetének mélységét és hitelét saját élete adta. John Bunyan sorai méltó bevezetésül szolgálhatnak szavainak és tetteinek tanulmányozására:

„Szél és vihar ellen látszik meg leginkább:
megingathatatlan, igazi bátorság.”

Júniusban, a Vezérfonal szerint, Jeremiás könyvéből veszünk sorra részeket. A prófétát és korát, valamint írásait nagyszerűen elemzi *Derek Kidner*. A fenti sorok „*Jeremiás könyve*” c. kötetének előszavából valók.

John Bunyan – valószínű, kevesen ejtik a nevét nálunk Dzsón Bánjónnek, megmarad ő még darabig Bunyan Jánosnak, akárcsak „Szpördzsön”, nekünk ő is inkább „Spurgeon testvér”... A baptisták 400 éves jubileuma kapcsán John Bunyanhoz értünk, lapunk középső oldalain található a róla szóló megemlékezés.

Gyermeünkért való könyörgés

Gyermeünk parányi,
értelme kicsi.
URUNK, Rád találni
segíts TE neki!

Lássa fűben, fában,
hogy az eredet
újuló csodája
összefügg Veled.

Titkaidba hogyha
tűnődve tekint,
szólj hozzá korának
értelme szerint!

Ha tudata alján
keres Valakit,
jelenjél meg néki,
s légy Magad a hit!

Fényesedjenek meg
Rajtad szemei,
légy több neki sokkal,
mint szülei!

FÜLE LAJOS

(A Gyerme nap kapcsán, Ünnepeink c. kötetből)

Hírfotó – Van újból pásztora Barótnak: Győrfi Elek Tóbiás végzett teológiai hallgató (tudósítás a 12. oldalon). Az avatási ünnepélyre összesereglett a körzet testvérisége, az ebédszünetben az alábbi szép fotót készítették az előjárókkal. Első sor balról: **ifj. Veress Ernő** (Székelykeresztúr), **Kiss Zoltán** (Sepsiszentgyörgy), **Veress Efraim** (Érszöllös), **Győrfi Annamária és Győrfi Elek Tóbiás** (Barót), **Borzási Gyula** (Hargita Tábor), **Simon András** (Homoródszentmárton), **ifj. Budai Lajos** (Zilah), **Cséki Barna** (Bibarcfalva). Második sor balról: **id.Kónya Dénes** (Barót), **Virág Sándor** (Barót), **Veress Zoltán** (Nagybacon), **Szebeni Dávid** (Böln), **Dénes Árpád** (Barót), **Erdő Zoltán** (Ürmös), **Trinfa János** (Vargyas), **Berszán Sándor** (Százajta), **Berszán Barna** (Barót), **Józsa Zoltán** (Barót), **Józsa László** (Barót).

ÖSSZMAGYAR MISSZIÓI KONFERENCIA BÉKÉSEN

Virágzó és illatozó akácfa és bodzabokrok által szegélyezett utakon haladtunk Békés felé, ahol már péntek délelőtt sajtókonferenciára került sor, és a MABAVISZ elnökségi ülésére. Kora délután pedig elkezdődött a Magyar Baptista Egyház (MBE) missziói közgyűlése, amit érkezésünkre már befejeztek.

Békés – május 15., péntek

Este zsúfolásig megtelt a békési imaház. Az ünnepi istentiszteletet Durkó István tv. irányította. Imádságok és énekesek mondták el gondolatainkat és érzéseinket kegyelmes Istenünknek. Köszöntések következtek: Észak-Amerikától Szerbiáig jelen voltak magyar baptista közösségünk képviselői. Több ígét is felolvastak: 2Kor 5, 14-15; 2Thessz 3, 3; Zsolt 87.

Megtudtuk, hogy június 20-án, Kassán, Fischer András anabaptista vértanúról emlékeznek meg. Felemelő volt hallani az evangélium felvidéki, délvidéki és kárpátaljai diadaláról. Ugyanakkor szükség lenne olyan misszionáriusokra, akik készek lennének odaköltözni e két utóbbi helyre. Anyagi támogatásuk, hála az Úrnak, már legnagyobb részt biztosított.

Ezt követően Hajgató Zoltán testvér és családja állt elénk, vetített képekkel ismertették mongóliai körülményeiket és visszatérési szándékukat. Kiküldöik a MBE és a Velencei Baptista Gyülekezet. Megható volt a Dr. Mészáros Kálmán elnök tv. értük mondott imádsága.

Az esti igeszolgálatok

Id. Veress Ernő tv. a Jóel 2,12-től olvastatta fel az alapigét szolgálatához. Hangsúlyozta a szeretet és szentség szerepét a misszióban. Továbbá így szólt: Ha valamiben a magyar nép első tudott lenni az emberiség javára, hála Istennek érte. Imatémánk: Ne misszió árusok legyenek, hanem misszionáriusok. Ézsaiást Isten előbb megtisztította. De még most is így szól az Úr: alkalmasságunkhoz egy megtért, tiszta szív kell. Szentség nélkül csak szerepelünk, és nem szolgálunk. Ő avat minket munkásokká, ha szenté munkálhatja életünket. Mi van a szavak mögött? Több, vagy kevesebb annál, amit mondanak. Biblikus volt-e a megtérésünk, teljes szívünkől fakadó?

Ha nem értettük meg, hogy gonosz a szívünk, nem tudunk megtérni Isten akarata szerint. Szabad akaratunk miatt felelősségünk van. Ha dacolunk Istenrel, ez bűn. A csendben mérgesek is lehetünk. Kétéves unokám mondta: mérges vagyok, az kell legyek. Nem lakik bennünk semmi jó. Szégyenelsz engem? – kérdezte az Úr Jézus a beszélőtől. Örösz annak, hogy csúfolnak miattam? Örüljek, ha bántanak! Missziót könnyhullatás nélkül nem lehet végezni! Nem érzéki módon, hanem Isten parancsára sírj. Ha igaz az odaszánásod, igazán fogsz sírni. Isten összetöri a szívünket a bűnbánat által. Ha egy bűnét bánó ember nem tud őszinte lenni jelenlétben, akkor én képmutató vagyok. Sírjunk a sírókkal! Nem lehet megrettenteni azokat, akik szentül akarnak élni. Ha nekem nem fáj jobban testvérem bukása mint neki, akkor nem is fenýíthetem őt. Krisztus nem kötött kompromisszumot a világgal. Amíg Isten nem hajtja végre az ítéletet, addig kegyelmi idő van. Nem lettünk közömbösek? Az evangéliumot hirdetni kell, még inkább élni! Imádkozunk: Sokszor hiányos életünk miatt a misszió nem ment előre. Téged lássanak meg az emberek! Szólíts meg minket Uram! Könyörülj meg rajtunk! Mindannyiunknak van, amit letegyünk. Köszönöm, hogy cselekedni fogsz!

„Megújulásért jöttünk ide!”

Majd Durkó István testvér folytatta. Megújulásért jöttünk ide – mondotta. Vannak, akik keresik helyüket és nem találják. Válaszoljunk Isten üzenetére! Helyezzük vissza Istent a méltó helyére. Aki újra oda szeretné adni életét, álljon fel! Aztán Istenhez fordult: Köszönjük üzeneteket. Bocsásd meg bűneinket! Szellemed tisztítsa meg szívünket! Adj egy új látást. Gyógyítsd meg azt, ami nem működött! Legyen ez az ország a megtértek országa! Tégy egyé bennünket! Képesíts a megbocsátásra. Adj új lendületet. Imádkozunk mindenkiért: eleveníts meg bennünket. Köszönjük a bűnvallással kapcsolatos ígéretet. Legyen áldott a Te neved!

Az énekkar folytatta a témát: Könyörülj Úr Isten rajtunk! c. énekkel. A továbbiakban házigazdáink vendégszeretetének többféle kedves megnyilvánulásában részesültünk.

Békés – május 16., szombat

Szombat reggel imaáhitattal kezdtünk. Mike Jenő, békési tv. a 2Thessz 1,3-at olvasta fel. Felszólított, hogy adjunk hálát három jó dologért a gyülekezetünkől. Majd a Miatyánk imádságra emlékeztetett. Válságban vagyunk, mert most mindent megkérdőjelezünk – mondotta.

A békési imaház

Tudunk-e Isten akaratára figyelni? Akarjuk-e Isten országának kiteljesedését? Aztán egymás kezét tartva, egymással összefogva elimádkoztuk a minta imádságot. Énekléssel folytattuk.

Gyülekezetplántálás

Erről a témáról Steiner József, Rabatin Gábor és Durkó István szólt. Senki sem olyan rossz, hogy Krisztus meg ne menthetné – hallottuk. Látszódik a megújulás! Az értékes emberek szeretik, ha valaminek ára van. A megtérők és csatlakozók két példányban írják alá a baptista hitvallást. Gyakorlatilag éljék a gyülekezetünk célkitűzéseit. Isten áldása és a küldetésünk összefügg. Ha nem töltjük be, társadalmi katasztrófa következik. Hinnünk kell, hogy menni fog Isten akaratának teljesítése! Egy gyülekezetnek igazi gyümölcse: egy újabb gyülekezet. Evangelizáció vagy démonizáció lesz! Nemcsak gondolkodni kell róla! A misszió sohasem volt olcsó, de mindig változást hoz! Ettől félünk. Viszont Istennel menni fog! Teljesen

mindegy, hogy miért mondunk nemet rá! Ne csak a vizet szűrjük: halásszunk már. A gyülekezetben ne csak pihengessünk, bár a szellemi munkába is olykor belefáradhatunk. A gyülekezetplántálás az élő egyház természetes működése. Imádkozunk és álljunk mellé. A gyülekezet plántálók magányos feleségei segítséget várnak. Örökbe lehet fogadni egy más gyülekezetet. A plántálásban sem vagyunk egyformák. Ez természetes.

Bándi Sándor tv. hozzászólásához a Préd 3,1-2-t olvasta. A gyülekezet kevés taggal is szülőképes – állította. Szeressük a gyülekezetet, tisztítsuk, szépítsük! Gyülekezeteket fognak számon kérni tőlünk. Ne nyugodj bele a hanyatlásba! Mózes keresztezte Istent: ahelyett, hogy eltöröld népedet, inkább töröld ki könyvedből a nevemet! Írd le magadnak egy darab papírra a te gyülekezeted jövőjét. Bele tudsz nyugodni? A palántálást optimális időben kell végezni. Az átültetett palánta nemesedik. Ez kiszakadással jár, amit másképp gyakorolni nem szabad! Nem fog meghalni az a gyülekezet, amit tagjai és lelkipásztora szeret! A helyi népes gyermekkórus éneke következett.

Gyülekezetnövekedés

Dr. Giorgiov Adrián tv. tartott előadást. A hívők számának növekedésével foglalkozott az elmúlt 124 év alatt Nagyváradon és környékén. Statisztikai adatokat sorolt, bibliai alapokat említett, növekedési típusokat ismertetett mélységben és terjeszkedésben: biológiai okok miatt, beköltözések következtében, kintről való megtérések által, áttérjedés révén, hídépítés miatt: más országokban és kultúrákban. Feltételei, látás, lelki ébredés. Kitekintés adott négy gyülekezetre. A román csaknem 4000 tagú. A sokszorozódáshoz nem elég egy nemzedék. Az evangélium továbbadásánál jöhet be hiányosság. A fegyelmezés növekedést idéz elő. A kimaradt tagokról ne mondjunk le. Nem szabad kiscsoportokat összevonni. Az egyetemes papságot kell gyakorolnunk. Az anyagiasság ne fojtsa le energiánkat. Ne legyünk program orientáltak a gyülekezeti életben. Ne legyünk kényelmesek sem. Az erő a kis számokban van. Több szolgálat jut egy tagra. 15-nél többen nem alkalmasak egy kis csoport alkotására. A legtöbb gyülekezet 200 fölött nehezen növekszik. Ilyen esetben a lelkipásztor nem tud jó kapcsolatban lenni mindenkivel.

Varga László tv. a soproni gyülekezet növekedését ismertette: A taglétszámnál fontosabb az evangélium megosztásának aránya. Növekedéshez kellenek hűséges idősök, energikus fiatalok, látással rendelkező, odaszánt lelkimunkás is. Kerüljük a megcsontosodást. Fektessünk be a távoli jövőbe is. Használjuk a média lehetőségeit.

Balogh Barnabás a debreceni gyülekezet növekedéséről szólt. Fontos megújulást munkálni a hagyományos gyülekezetekben. Mindig tegyük, ami hasznosat tehetünk. Új misszióállomásokat kell támogatnunk környékünkön. Magunk is legyünk élők és hagyjunk élni másokat is, akik esetleg egy kicsit másként látnak. Aztán Gergely István tv. hangos imát mondott a gyülekezetek növekedéséért.

A tinikórus éneke felemelő és illő volt: Szívemben eldől: követem Jézust!

Az utolsó előadás a szórvány-misszióról hallatott. Szerzője Ferenc Tibor és Kotán Béla tv. volt. A múlt nem tudunk változtatni – állították. A kicsinyeket is megáldja az Úr. Szemügyre vették az anyaországi gyülekezetek méretét és számát. Több kivetített képet szemléltettek mondanivalójukat. Figyelmeztettek számos gyülekezet súlyos állapotára, a sürgős beavatkozások, a többféle összefogás szükségére.

Hozzászólásában Vass Gergely tv. említette a globalizáció hatását is. Az apostolok idejében a szétszóródás missziós robbanáshoz vezetett. Miért van ma másként? Az első században a bizonyágtételi alkalmak megragadásának magas ára volt: csaknem mindig szenvedéssel járt. A diaszpórában élőkhez különösképpen szól két levél: a Jakabé és Péter első levele. Mindkettő a hiteles hívő életre teszi a hangsúlyt és csak utána a lélekmentésre. Az Úr életre

keltheti haldokló gyülekezeteinket!

Hála az Úrnak vannak élő és növekvő gyülekezeteink is!

Az ízletes ebédet a gyülekezet udvarán felállított sátorban fogyasztottuk el. Ezután 13 különböző szemináriumra került sor. Részünkről Gergely István és Dr. Kovács József tv. vezetett egy-egy ilyen alkalmat. Majd a nagy teremben a csoportok a hallottakról beszámoltak. Rengeteget lehetett tanulni ezekből.

A záró igeszolgálat

Dr. Mészáros Kálmán tv. tartotta, felolvassa a 2Tim 1,6-8-at. Jöjjünk tűzbe az evangélium ügyéért – mondta. Ne szégyeneljük azt! Evangéliumot kell hirdetnünk, nem mást. Erőt, szeretetet, józanságot a Szent Szellemtől kapunk hozzá imádkozásunk nyomán. Emlékeztetett a közelgő pünkösdre is. Majd Mészáros Kornél tv. vette át a szót. A Róm 4-ből Ábrahám hitéről olvasott. Óvott attól, hogy el ne álljuk valakinek a menny felé vivő útját! Újból imádkoztunk.

Vezető, szervező testvéreink köszöntésüket küldték minden gyülekezetünkbe. Kértek, hogy számoljunk be a konferenciáról élő szóban is.

Rövid szünet után Pintér Béla tv. és együttese több klasszikus és új éneket adott elő lendületesen.

Hálával tartozunk Istenünknek a 400 éves baptista múltunkért, annak minden értékéért. Ugyanakkor meg kell felelnünk a mindenkori jelen kihívásainak és szükségének. Tegye az Úr hitelessé és diadalmasszá bizonyágtételünket!

Köszönjük vendéglátó testvéreink figyelmes szeretetét, türelmét. Új lendületet kaptunk. A következő ilyen jellegű konferencia Erdélyben lesz esedékes.

Vass Gergely

Békés, péntek esti összejövetel: Durkó István (balról), Mészáros Kálmán, id. Veress Ernő

MABAVISZ-tanácsülés

2009. május 15.-én Békésen ülésezett a MABAVISZ Tanácsa. A helyszín megválasztásában szerepet játszott, hogy aznap kezdődött az összmagyar missziói konferencia, amit immár harmadik alkalommal tartanak együtt a magyarországi és erdélyi baptisták. A tanácsülésen mind a hat tagszövetség képviselői jelen voltak.

A tanácskozás az idő szorítása miatt rövid volt, mert aznapra nem csak a missziói konferencia kezdő istentisztelete, hanem a Magyarországi Baptista Egyház évi közgyűlése is be volt tervezve. Tíz órakor sajtóértekezlet indította a találkozót, amikor a magyarországi, erdélyi és az USA-beli vezetők nyilatkoztak a helyi írott és elektronikus sajtó képviselőinek a baptisták életéről és a jubileumi év rendezvényeiről.

A napirendből három téma különösen említésre méltó. Az Áhítat szerkesztésével kapcsolatos problémák megbeszélése után az a határozat született, hogy 2010-el kezdődően mind a két elmélkedés sorozat tematikus lesz és rövidebb ígészakaszokat fog előírni. Ez lehetővé teszi az áhítat írói számára a frappánsabb és célratörőbb megfogalmazást.

Már két évvel ezelőtt felvetődött az a gondolat, hogy a magyar baptista lelkipásztorok és feleségeik számára jó lenne lehetővé tenni a találkozást, ismerkedést és lelki felfrissülést egy közös konferencia keretében. Egy ilyen konferencia tervezése van folyamatban, aminek reális lehetőségét tárgyalta meg a MABAVISZ Tanácsa. Tervek szerint Félixfürdön kerülne erre sor október 19-21 között. Egy hamarosan kiküldésre kerülő kérdőív segítségével a magyarországi testvéreink fel fogják mérni, ki azok, akik részt vesznek ezen az alkalmon.

A jubileumi esztendő rendezvényeiről beszélgetve megtudtuk, hogy a magyarországi baptisták, a szlovák baptistákkal együtt egy megemlékezést fognak tartani

szlovákiai Krasznahorka váránál. Június 21.-én az anabaptista Fischer Andrásról emlékeznek majd meg, akit ennek a várnak az ablakából taszítottak mártírhálálba. Magyarországon, ugyancsak jubileumi évi eseményként megjelenik Fischer András életregénye, amit Somogyi János már 1974-ben megírt, de kiadása eddig nem volt lehetséges. Erdélyben is készül egy tanulmánykötet a baptistákról, ami bemutatja röviden a baptisták keletkezését és elterjedését, a baptistákra jellemző különféle teológiai alapelveket és gyülekezeti-kegyességi vonásokat, valamint közölni fogja néhány kiemelkedő baptista személy életrajzát. Ezenkívül az erdélyi

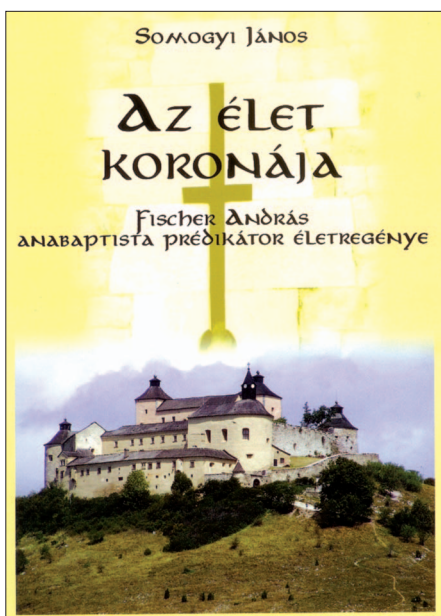

Pillanatkép a tanácskozásról (balról-jobbra): Kulcsár Sándor, Mészáros Kálmán, Gergely István, Papp János és Nyúl Zoltán.

missziókerületek közös ünnepi istentisztelettel és evangelizációkkal fognak megemlékezni arról, hogy Isten immár 400 éve vezeti és szaporítja baptista népét. Az ünnepség sorozat záró istentisztelete 2010. február első vasárnapján lesz egy erdélyi gyülekezetben, valószínűleg egy olyanban, amit Kornya Mihály alapított.

DR. KOVÁCS JÓZSEF

KÖNYVAJÁNLÓ

Fél évezredes történelme során számos kiváló személyt adott a világnak a protestantizmus. Néhány éve látott napvilágot az a német-amerikai filmalkotás, amely Luther Márton reformátor bátor kiállását mutatja be korunk emberének. A református világ Kálvin János születésének 500. évét ünnepli, a baptisták pedig világszerte az első amszterdami bemejtésre gondolva misszióink elindulásának 400. jubileumára emlékeznek.

Somogyi János könyvének megjelenése abból az alkalomból aktuális, hogy a wittenbergi Luther-tanítvány, Fischer András, későbbi anabaptista prédikátor 480 évvel ezelőtt kezdte meg munkásságát Felső-Magyarországon. Ő volt az, aki az anabaptista reformátorok közül a legeredményesebben és a legkitartóbban hirdette az evangéliumot, miután felismerte a bemejtés bibliai igazságát. Munkája nyomán jelentősen elterjedt az anabaptista tanítás a Felvidék városaiban, nem csak a katolikus, hanem a reformált lutheránus

körökben is. Őt tartjuk elsőként számon az anabaptista mártírok sorában.

Fischer András hitelűnk életét és munkásságát állítja példaként a ma élő generációk elé Somogyi János történelmi regénye, „Az élet koronája”. A könyv nem csak a történelmi tényekkel ismerteti meg olvasóit, hanem benne világosan feltárul a krasznahorkai vár ablakából mélybe taszított mártírpredikátor biblikus hitvallása. A szerző úgy vezeti a regény cselekményét, hogy az olvasó ott érezheti magát Kassa főterén, hallja a máglyák tűzében szenvedő leányok bátor énekét, átélheti a csetneki várvédők hősiességét, ott lehet Lőcsén, hallgatva Fischernek a kegyúri malomban elmondott tüzes prédikációját, sőt a regény lírai sorain keresztül hitelesen értesülhet két anabaptista ifjú tiszta szerelméről is, majd végül közvetlen tanúja lehet a reformátor elfogatásának és kivégzésének, amelyben Fischer András krisztusi magatartása válik hangsúlyossá, aki nem csak hirdette

„Vajon mi lesz e gyermekből?”

Istentől kapott rendkívüli kegyelem, hogy szabadon gyűlhetünk imaházainkban, országunkban nincs keresztyén-üldözés, sem korlátozás. Hála az Úrnak, most szabadon szolgálhatunk a társadalomban és a gyülekezetben.

Ebben a szabad világban nőnek fel gyermekeink. Újra és újra megörvendeztetni Isten a szívünket, amikor ott látjuk őket a gyülekezetben. Ők nemcsak fizikálisan vesznek részt az istentiszteleteinken, vagy a vasárnapi iskolai alkalmainkon, hanem szívvel-lélekkel, csak úgy isszák magukba mindazt, amit látnak és hallanak. Ezért nem mindegy, hogy mit látnak és hallanak! Ugyanis nemcsak az ígét hallják, ami hirdettetik, és nemcsak a bibliai történetet és annak tanulságát a vasárnapi iskolában, hanem azt is látják, aki mondja, és ahogyan mondja.

A vasárnapi iskolai tanító nemcsak információt ad át, amikor tanít, hanem önmagát is adja. A tanítás célja az, hogy változást érzünk el, nemcsak ismereteket továbbítsunk. A tanító változást okozhat, dicsőség az Úrnak! Kíváncsi minden kedves tanítótársamnak ezt a hitet! Nem értük el a célt, ha tudják a Bibliai igazságokat, de nem alkalmazzák azt. A változás ott kezdődik, ahol a tanított igazság életük gyakorlatává kezd válni.

Ezért nekünk vasárnapi iskolai tanítóknak szüntelenül képeznünk kell magunkat, hogy még hatékonyabbak legyünk a tanításban, még informáltabbak a világunkban történelekről. A vasárnapi tanító a Könyv embere kell legyen.

Példaképünké válhat ebben Pál apostol. A 2Tim 4,13-ban olvassuk: „*Köpenyemet, amelyet Tróászbán Kárposznál hagytam, hozd el, amikor jössz, hozd el a könyveket is, főleg a pergameneket.*” Pál Istentől ihletett ember volt, mégis könyveket akart. Közel 40 évet tanított és prédikált már,

Illusztráció: ballai kisfiúk a tavalyi imaházmegnyitón

mégis könyveket akart. Látta a feltámadott Úr Jézust, mégis könyveket akart. Több tapasztalata volt, mint a legtöbb embernek, elragadtatott a harmadik égit, ahol hallott kimondhatatlan beszédeket, amiket nem mondhat ki halandó ember, mégis könyveket akart.

Arra bízta Timótheust is, hogy olvasson: „*Amíg megérkezem, legyen gondod az Írás felolvasására, az igehirdetésre, a tanításra.*” (1Tim 4:13) Az az ember, aki nem olvas, azt sohasem fogják olvasni. Aki nem idéz másokat, azt nem fogják idézni. Aki nem használja mások gondolatait, ezzel csak azt bizonyítja, hogy ő maga nem gondolkodik.

Két dolgot tehetsz szabad idődben: olvashatsz és imádkozhatsz.

Rendszeres imaélete mellett az apostol nem szégyelli megvallani, hogy könyvekre van szüksége. Ő olvas. Néha, az idősebb tanítók nem árulják el titkaikat, titokzatos légkör veszi körül őket, és ezzel eltávolodnak az igazságtól, eltávolítva maguktól szolgátaikat is. Pál nem szégyelli megmondani Timótheusnak, hogy könyvekre van szüksége.

Most láncokban van, fogságban. Mit tehet egy rab? Nem prédikálhat, de olvasni olvashat. Tanulhat. Különösen a pergameneket kéri, a bőrből készült „*hártyákat*”. A könyvek között különbség van! Ezek bizonyára a Biblia

kéziratait voltak, vagy épp saját írásainak kéziratait. Főképp a Bibliát kell olvasnod és tanulmányoznod! Olvasod a híreket, a politikai kommentárokat – hát a Bibliát? Ne feledd a Könyvek Könyvét!

Továbbá, fontos, hogy a vasárnapi iskolai tanító mit tanít és hogyan tanít. Egyrészt lehet képzett, nagyszerű ismeretekkel rendelkező tanító, de nem tud hatékonyan tanítani, mert módszerei nem felelnek meg. Másrészt lehet, hogy a módszerekkel nincs hiba, de a gyermekekkel való kapcsolata nem megfelelő, és ezért nem éri el a célját, nem eredményez változást. Nemcsak a leckét kell ismerni, a gyermekeket is szeretni kell!

Imádkozzunk a vasárnapi iskolai tanítókért és a vasárnapi iskolásokért! A tanítókra nagy felelősség hárul. Sokszor túl nagy az elvárás. Miközben a maga részét próbálja megtenni, ott maradhat a másik rész, amelyet csak a szülők képesek megtenni gyermekükért. Ha a szülők nem teszik a maguk dolgát, a tanító ezt már nem képes behozni. A tanító és a szülő együtt működése a gyermekek és a gyülekezet szempontjából is egyaránt előnyös és hasznos. Együttműködésre, közös összefogásra van szükség a gyermekek tanítása és nevelése érdekében!

Nem mindegy, hogy mi lesz a gyermekből. Nemcsak a saját gyermekemért vagyok felelős, hanem mindazokért, akiket a vasárnapi iskolában, örömhírklubokban vagy az iskolában bízott rám Isten. Egymás gyerekeiért is felelősek vagyunk. Tartozunk azzal, hogy szeressük őket, oda édesgessük az Úrhoz, hogy felnőve olyan hasznos részévé váljanak a társadalomnak, akikre bármikor számítani lehet, akik teljes szívvel hisznek Istenben és megállják helyüket küzdelmek árán is.

Borzási Istvánné Márta

a Vasárnapi Iskolai Szövetség elnöke

⇒ Megváltóját, hanem szelídsége halála órájában is hasonlatos volt Mesteréhez.

Elődeink előtt még széles körben ismert volt Fischer András munkássága. Vélhetően a mai generáció már kevésbé ismeri Fischer élettörténetét, aki a reformáció magyarországi mártírjai között a leghatékonyabb munkát fejtette ki. A most megjelenő életregény ezt a hiányt kívánja pótolni, miközben emléket állít

Fischer András önzetlen, bátor Krisztus-követésének. Azt kívánjuk, hogy olvasóink gazdagodjanak Somogyi János nagyszerű könyvéből ismeretekkel, lelki élményekkel, merítsenek belőle lelki erőt és áldást. **MAROSI NAGY LAJOS**

Kapható: a Baptista Könyvesboltban (1068 Budapest, Benczúr u 31.) és a gyűl. könyvtáraknál. Ára: 1400 Ft, vagy 5 euró.

Elsőként: Varaszó és Kézdivásárhely

„Bis dat, qui cito dat” – „Kétszer ad, ki gyorsan ad”, mondja a régi latin mondás, azt fejezve ki, hogy a segítség annál jobban jön, minél hamarabb érkezik.

Varaszoí atyafiak és a kézdivásárhelyi kis közösség is körülbelül ilyen megfontolással küldte el adományait, elsőként, már a múlt év november 10-én. A szövetségi körlevél alig három héttel korábban, október 22-én ment ki a testvériséghez, és arról értesített, hogy elkezdődött és legfeljebb két éven át tart a szalárdi öregotthon vételárának összegyűjtése. Ajánlásokat is megfogalmazott a levél a gyűjtési technikákra nézve, végül pedig olyan reménynek adott hangot, hogy „a testvériség ráérez ennek a vásárnak a fontosságára, és a nehéz pénzügyi helyzet ellenére is szívesen fog adakozni”.

A kézdivásárhelyi gyülekezetnek hét tagja van. A teljes összeg kifizetéséhez csatlakozott még egy rendszeres látogató, így küldtek a szalárdi öregotthon vásárlására 1200 lejt.

Hét évvel ezelőtt alakult a gyülekezet. – Éveken át egyetlen testvérnő élt ebben a városban, Bíró Mária, aki forró vágygal imádkozott, bárcsak alakulna baptista gyülekezet Kézdivásárhelyen. Aztán 1998 őszén elindult a misszió a testvérnő kétszobás lakásában, ahová akkor többen is eljöttek a szomszédok és az ismerősök közül. Majd a városba költözött és már itt élő bemenített tagokkal együtt jónak látták egy gyülekezet megalakulását, ami 2002. június 2-án Kaszta Áron és Veress Bálint vezetésével, hét taggal meg is történt, mint a csernátóniak leánygyülekezete. Ettől kezdve az összejöveteleket egy erre a célra vásárolt és átalakított lakrészben tartják, amit november 10-én ünnepélyes nyitottunk meg.

2003. június 6-án a kis közösség Veress Bálint testvért választotta a leánygyülekezet felelőssévé, majd 2008. május 12-én testvérünket diakónussá avattuk, aki ezután még nagyobb odaadással szolgálja az Urat és népét úgy a helyi, mint a környező gyülekezetekben.

Miért szánták magukat ilyen gyors adakozásra?

– *Bíró Mária:* Betegeskedek a szívemmel és arra gondoltam, ha netán az Úr hazahívna, a rám eső rész legyen rendezve.

– *Veress Bálint és Mária:* Lehetőséget adott az Úr az összeg kifizetésére és „amit ma megtehetsz, ne halaszd holnapra”.

November 10-én jött be a szerkesztőségbe Lehoczki Jolán. Régi ismerősként üdvözlöttük az idős testvérnőt. A kórházból jön, mondotta, meg hozta a Filadelfia számára is a pénzt. A férje bátorította, fizessék ki gyorsan kettőjük részéről az első évre szóló összeget.

A varaszoí gyülekezetnek hat tagja van. Valamikor sokan voltak. A kedves emlékü Pardi Benjámin, hajdani gyűl. vezető mesélte egyszer: a ‘30-as években braziliai erdőirtásra mentek el többen is, aztán a múlt rendszerben Váradra, Ballára, sőt New Yorkba is került innen atyafi. A település is kicsi, 50-60 házból áll, többnyire szlovákok lakják. A környezet szép: szelíd dombok, erdő és csend. A körzet ifjúsága, meg a váradi fiatalok régebben ezért is szívesen fel-felkeresték. Körülbelül négy éve, hogy Bányai János lelkipásztor megbízásából Sorbán Barna örvéni diakó-

Annak az öröme is motivált, hogy ha ezt az épületet kifizetjük, akkor ez már a miénk lesz.

– *Nagy Klára:* Az öregek otthonában élő idős személyek helyébe tettem magam, ami tettekre késztetett.

– *Hegyí Béla és Rózsika:* Úgy láttuk, hogy ez egy nagy szükség, ami arra indított, hogy minél előbb eleget tegyünk a kérésnek. (Kanabé Annuska testvérnő betegség miatt hiányzott, amikor erről beszélgettünk.)

Misszió – szeretnék elérni a fiatalokat. Veress Mária testvérnő szombatonként Örömhírkлубbot szervez és a városból eljövő gyermekekkel rendszeresen foglalkozik. Imádkozunk olyan fiatal család(ok)ért, akik tovább tudják vinni az elkezdett munkát, úgy a gyülekezetben mint a városban is.

(Az adatokat **KISS ZOLTÁN**, a gyülekezet lelkipásztora gyűjtötte.)

nus látogatja havonta és oszt úrvacsorát. A gyülekezet vezetője Tóth Endre. A Stulsz házaspár nyugdíjas korban költözött Varaszóra, elkezdtek járni imaházba, és bemenítkeztek. Az imaházat három évvel ezelőtt kívülről szépen felújították. A száz éves jubileumot tavaly augusztusban tarthatták volna meg. A Filadelfia számára decemberben küldött a kis közösség 400 lejt, majd januárban Tóth Endre testvérek ezt 500 lejjel – önkéntes adományként – kiegészítették. (**Sz. L.**)

Balról: Fekete Erzsébet (Pósalaka), Sturz Ilona, Tóth Endréné Margit, Sorbán Enikő, Lehoczki Jolán, Lehoczki András, Tóth Endre, Sturz Antal, Sorbán Barna.

Imaházépítés Csokalyon

Napsütéses, tavaszi időben gyűltünk össze április 26-án, vasárnap délután a csokalyi imaház udvarán, hogy hálát adjunk Istennek, a lehetőségért, hogy elkezdhetjük az imaház építését. Az immár elkészült fundamentumot körülvették a gyülekezet tagjai, falubeliek és a környékről érkezett vendégek. A szabadtéri istentiszteleten Kovács Gyula lelkipásztor hirdette az ígét az Ezsd 1,1-6 alapján. Kihangsúlyozta, hogy fontos az Úrnak házat építeni, és mindenkinek lehetősége van a maga módján hozzá is járulni. Igei buzdítások hangzottak el még Zsisku Lajos, Fűzfa Sándor és Fazakas György részéről. Az alkalmat színesebbé tette a diószegi fűvóskar szolgálata. Az összejövetel végén a Jó Isten áldását és gondviselését kértük a további munkálatokhoz.

Csokalyon az 1920-as évek elején épült a baptista imaház, dinamikus gyülekezet volt, amelyet azonban érzékenyen érintett az elvándorlás. A taglétszám megapadt, a régi imaház használhatatlanná vált. Felmerült az imaházépítés gondolata, de lehetetlennek tűnt a kivitelezés anyagi szempontból. Az elmúlt másfél évben sok gyülekezetet és magánszemélyt indított Isten Lelke az adakozásra, így elkezdhetjük a munkát. Munkásokban sem volt hiány, akik Fűzfa Sándor testvér vezetésével szorgalmasan dolgoztak. Időközben már a falak is elkészültek.

Néhány gondolat abból, ahogy a gyülekezet tagjai látják az eseményeket: „a kis gyülekezet nagyon rövid idő alatt élt

meg lelki mélységeket és magasságokat. Mikor minden szükséges előkészület megtörtént, boldog szívvel és nagy erővel fogtunk neki a munkának. Az első munkanap estéje azonban nem azt hozta számunkra, amit vártunk, ugyanis hirtelen halállal meghalt gyülekezetünk és családjunk egyik oszlopos tagja. Isten kezéből azonban sok vigasztalást, szeretetet és áldást nyertünk, jó volt megtapasztalni a testvérek önzetlenségét. A munka haladt tovább. Most itt állunk a falak tövében fáradtan, de újjong a szívünk, mert a mi imaházunkat az Úr építi.” Hálás szívvel mondunk köszönetet mindenkinek, aki hozzájárult adományával, munkájával vagy imájával a munka előmeneteléhez. **F. Gy.**

Fazakas György létrehozott egy blogot, ahol képeket lehet megtekinteni a csokalyi építkezésről, mivel az e célra adakozókat talán érdekli a munka haladása: <http://csokalyi-baptista.blogspot.com/>

Közösségápoló nap a Táborban

Közösségápoló napra gyűltek össze május 12-én a Székelyföldi Missziókerületben a lelkipásztorok és a missziómunkások a Hargita Táborba. A testvéri és szolgatársi kapcsolat ápolását az együtt és egymásért való imádkozással, egymás meghallgatásával, közös étkezéssel gyakoroltuk. Imádkozásra id. Veress Ernő buzdított Júdás levele 20-25 alapján. A találkozás alkalmával a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetségének Belső Szabályzata tervezetét is megbeszéltük. **Borzási Gyula**

Adományok a Filadelfia Öregotthon megvásárlására

November 10-től kezdődően ez év április 28-ig a köv. magánszemélyek és gyülekezetek küldtek a szövetséghez adományt:

November 10-én: Lehocki Jolán, Varaszo - 150 lej, Kézdivásárhely - 1200.

Decemberben: Hadad - 3000 lej, Lele - 300, Szászrégen - 1000, Márkosfalva - 500, Muzsna - 2000, Érszőlős - 600, Fegyvernek - 300, Varaszo - 400, Örvénd - 1000, Száldobágy - 1000, Szentábrahám-Gagy - 1000, Déva - 750.

Januárban: Szalárd - 450 lej, Tóth Endre, Varaszo - 500, Nagyvárad 1. - 4916, Nagyvárad 1., 4645, Nagyvárad 1. 800, Négerfalva - 1650, Szalonta - 1060.

Februárban: Sepsiszentgyörgy - 2500 lej, Kőszegremete - 1200, Gyergyó - 750, Nagyvárad 1. - 4910, Semjén - 600, Szentjób - 750, Szalárd - 300.

Márciusban: Mihályfalva - 1000 lej, Szalonta - 1000, Bükszád - 270, Kovászna - 700, Barót - 1570, Bibarcfalva - 450, Vargyas - 450, Bardóc - 150, Ürmös - 1950, Szászrégen - 1000, Nyüved - 450, Szentábrahám-Gagy - 830, Székelykeresztúr - 300, Pürkerec - 900, Erked - 2000, Kisgalambfalva - 600, Radnót - 900, Arad 1. - 1950, Széplak - 1000, Gernyeszeg - 575, Bölön - 1550, Nagyvárad 1. - 3697, Nagyvárad-Rogériusz - 1100.

Áprilisban: Gertenyes - 500 lej, Élesd - 185, Kolozsvár - 10.000, Bogdánd - 525, Csernáton - 800, Tárkány - 1680, Homoródalmás - 100, Szalárd - 675, Nagyvárad-Rogériusz - 1050, Margitta - 1400, Asszonyvására - 1200, Zerind - 350 lej.

John Bunyan

A 17. század leghíresebb angol baptista prédikátora és írója, John Bunyan 1628-ban született. Apja vándor üstfoltozó kovácsmester, akinek Elstow falucskában, Bedford város közelében volt egy nyomorúságos kunyhója. Abban az időben még az is gondos nevelésnek számított, hogy a fiút Bedfordba küldték iskolába, írni-olvasni tanulni. Ez a viharos életű férfi ezt az iskolában szerzett, eleinte nem sokra értékelt tudását megtérése után önmaga fölé növe használta fel Isten országának szolgálatában.

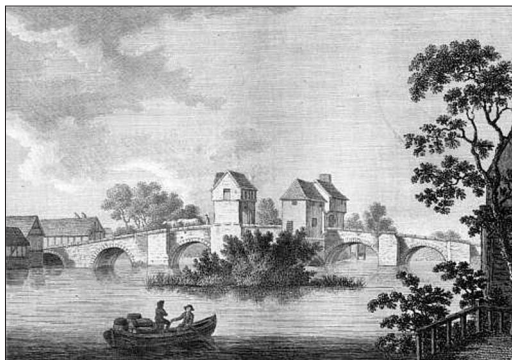
A kor, amelyben élt háborúval, viszályokkal terhes. Királyokat koronáztak és távolítottak el, polgárháború volt, majd pedig a restauráció, a Stuart család trónkövetelése jelentett újabb zavargásokat. A hadakozásban is részt vett, Bunyan 16 éves korában a parlamenti seregben szolgált. A társadalmi változások nem kedveztek az evangéliumi keresztyéneknek, a türelmi rendelet csak rövid ideig volt érvényben és biztosított békességet az anglikán egyházon kívülieknek.

Bunyan írásaiban úgy örökíti meg gyermek és fiatalkorát, mint akinek kedve telt a csínytevésekben. *„Ami a természeti életemet illeti, akkoriban, amikor Isten nélkül éltem e világban, a világ szelleme szerint folyt, amely a hitetlenség gyermekei között uralkodott. Öröömöm telt abban, hogy az ördög fogságában voltam, aki kénye-kedve szerint irányított. Telve voltam gonoszsággal, oly erőteljesen munkálkodott mind a szívemben, mind az életemben, hogy már mint gyermek felülmúltam legtöbb társamat az átkozódásban, esküdözésben, hazudozásban és Isten szent nevének káromlásában.”*

Barátai hatására megházasodott, mert azt gondolták, hogy ez a változás kedvező hatással lesz életmódjára. Felesége unszolására olvasni kezdtek azt a két könyvet, amelyet az asszony istenfélő édesapjától örökölt. A könyvek hatására hozzákezdett élete megjobbításához, megpróbált Isten parancsai szerint élni, és amikor ez nem

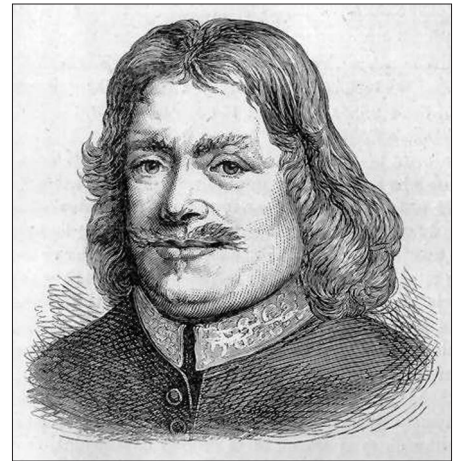
sikerült, szenvedett miatta. Munkája egy napon Bedfordba szólította. Itt az utcán meglátott három-négy asszonyt, akik Isten dolgairól beszélgettek. Hallgatta őket, akik az újjászületésről beszéltek és természeti életük nyomorúságáról. Az asszonyok megismertették lelkigondozójukkal, John Gifforddal, a bedfordi prédikátorral. Luthernek a Galatákhöz írt levél magyarázata is nagy segítséget jelentett Bunyan számára.

Körülbelül 25 éves korában tért meg, 1653 táján, hosszas vívódás, lelki harc után. A bedfordi evangéliumi gyülekezethez csatlakozott, ahol hamarosan észrevették, hogy olyan szellemi ajándékokkal rendelkezik, amelyek sokak számára áldásul szolgálhatnak. A gyülekezet egyik prédikátora lett. Elterjedt a híre a környéken is, úgyszólván mindenfelől százával jöttek őt hallgatni. Hallgatói között voltak szegények és előkelők, tudósok és tanulatlanok. Dr. John Owen, a híres teológus is gyakran leült a tanulatlan, de ékesen szóló üstfoltozó lábaihoz, hogy izzó, szívhez szóló igehirdetését hallgassa. Mikor ezt II. Károly megtudta, megkérdezte a tudós doktort, miként lehet az, hogy ő egy üstfoltozó beszédét hallgassa. Owen azt felelte: *„Királyi felség, ha megkaphatnám ennek az üstfoltozónak az igehirdetői képességét, szívesen odaadnám érte minden tudományomat.”*

A börtönt a folyón átvezető hídra építették

Bunyan nagy szorgalommal folytatta mesterségét: az üstfoltozást, és ez nem ritkán vándorútra indította. Közben prédikált, ahol csak alkalom kínálkozott rá: erdőben, csűrben, mezőn és egy-egy templomban is. Az uralkodói önkény nem engedte meg az evangélium szabad hirdetését, a nyilvános összejöveteleken

John Bunyan (1628 - 1688)

az anglikán egyház liturgiáját kellett olvasni. Az evangéliumi gyülekezetek csak titokban tarthatták összejöveteleiket, gyakran csupán éjnek idején, eldugott helyeken. Egy alkalommal, hogy föl ne ismerjék, fuvarosnak öltözve, fehér kötényben és ostorral a kezében utazott egy faluba, hogy ott egy félreeső csűrben istentiszteletet tartson. Egy ideig sikerült is Bunyannak és barátainak elrejtőzniük a rendőrség éber szeme elől. 1660 novemberében egy áruló feljelentette és így került fogságba. Elengedték volna, ha abbahagyja szolgálatait, de ő mind a menekülés lehetőségét, mind a kompromisszumot elutasította, kijelentvén, hogy *„ha ma kiengedik, holnap ismét prédikálni fog!”* Nehéz sorsot vállalt ezzel, feleségét és gyermekeit magára hagyta, és kiszabadulása esetén sem várhatott rájuk más mint éhezés, fázás, koldusbot, szenvedés. Első alkalommal 12 évet ült a bedfordi börtönben, élete végén pedig még hat hónapot. Második alkalommal tekintélyes emberek, köztük dr. Owennek és Lincoln püspökének közbenjárására kiszabadult.

A börtön bár komor, rideg építmény volt mégis Bunyan által az intés és vigasztalás hajléka lett. Kívüle még sokan voltak ott a hitük miatt bebörtönözve, együtt imádkoztak és számukra ígét hirdetett. Sokan jöttek az egész környékről, hogy meglátogassák. Bár fogsága nem volt túlságosan szigorú, erősen ránehezedett, hogy távol kell lennie családjától: feleségétől és négy gyermekétől. Első felesége még elfogatása előtt súlyos betegségben meghalt. Mivel Bunyan a börtönben nem tudta mesterségét folytatni, megtanulta a paszománykészítést, a díszítő

zsinórok fonását, amelyeket azután eladhatott a börtön ajtajában, miközben szeretett vak leánykája sokszor mellette állt. Az Úr olyan kedvessé tette a börtön-őr előtt, hogy egy ideig sok szabadságot engedélyezett számára. Azt mondják, hogy a Bedford környéki újszövetségi gyülekezetek közül nem egy az ő akkori éjjeli igehirdetési nyomán keletkezett.

A zarándok útja (The Pilgrim's Progress) című művének első részét fogsága alatt írta. Nyomdába 1678-ban került, és második része hét év elteltével, 1685-ben jelent meg. Az irodalomtörténetben is számon tartják, mindannyian már gyermekkorunk óta hallottunk a gyülekezetben és megismerkedtünk főművével.

„Keresztyénnek Jóakaró nyit ajtót” – illusztráció az 1778-as londoni kiadásból.

A zarándok útja arra az ígére épül, hogy „idegenek és vándorok vagyunk a földön” (1Móz 3,4, Zsid 11,13), de beszöve az újszövetségi felismerés, hogy a zarándokút vége a mennyi honba, Isten dicsőséges országába vezet, amelynek eléréséért érdemes minden szenvedést vállalni.

A téma nem új, előtte is, utána is sokan feldolgozták, de Bunyan megoldása egyedülálló, mert az allegorikus forma frappánsan hat az olvasóra már az első mondatnál, leköti figyelmét, felkelti érdeklődését és gondolatokat ébreszt a téma sajátosságos értékelésére. Ha a könyvet az író tanácsa szerint „ésszel és szívvel” olvassuk, megdöbbenve ismerünk saját magunkra, gyötrelmeinkre,

küzdelmeinkre, vereségeinkre és győzelmeinkre. Olyan egyszerűen veszi az élet és halál legnagyobb titkait, hogy akár a gyermek is megértheti, ugyanakkor a művelt elme belehatolhat mélységeibe.

John Bunyan halhatatlan álma, amelyet egy börtöncella mélyén írt, az angol irodalom leghíresebb allegóriája lett. Stílusa klasszikus, szépsége időtlen, üzenete örökérvényű. Az író saját nehézségeit írja le Istenhez való viszonyában: hitét, de hitetlenségét is, kételkedését, a bűn elleni harcát, elkeseredését, de lelkesedését is. A keresztyén ember életében váltogatják egymást az elbukások és a nehéz felkelések, a magából való kiábrándulás, a belső szorongás és a bűnbe való visszaesés. Nem hiányzik azonban csendes boldogság, a szabadulás, a lelkesedés és kitartás sem. Ezeket a különböző lelkiállapotokat mind átélte Bunyan és könyvében megörökítette, sajátos módon: képekben.

Keresztyén, az örök életet kereső ember, és zarándoklása e világon keresztül, amely tele van veszélyekkel, csábító kísértésekkel, gyötörő bosszúságokkal: példázat. Azok az emberek, akik magukat keresztyéneknek nevezik, ma is ugyanerre az útra vállalkoznak. Az ő útjuk nem példázat, nem álom. De azok, akik A zarándok útját olvassák, sokkal hamarabb észreveszik a veszélyeket és a kerülőket, és az állandó irányjelző táblákat, amelyek a kétségek útvesztőiben mindig megkönnyítik a megkülönböztetett út felismerését.

John Bunyant korának előkelői közül többen kinevették, megvetették, de alig egy évszázad múlva már a legnagyobbak között emlegették a nevét, és még írója életében eljutott a könyv külföldre is. Tíz év alatt Angliában százezer példányban kelt el, és száz év alatt kilencvenhét kiadása jelent meg. Még a 17. században több nyelvre, azóta a több mint 400 nyelvre lefordították, és Braille (vakírásos) változatban is közzé tették.

Magyarul több fordításban is megjelent. „Talán az egyetlen olyan könyv, amelyet illetően száz év elmúltával a művelt kisebbség fogadta el az egyszerű emberek véleményét.” (Macaulay)

A könyv a „tűzben megpróbált arany” hitvallása. Amikor felismerték értékét, megenyítették, jeleneteit színes üvegből

templomablakokon ábrázolták (pl. Westminster Abbey), átírták gyermekek számára, kiadták képes változatát, elemezték, tanulmányok kötetei jelentek meg róla. Noha ma több mint 300 éves, archaikus nyelvezete ellenére sem lepte be a por, mert azon áttör a belőle áradó szellem és az egyetemes mondanivaló mindaddig, amíg csak lesznek a földön a mennyi haza felé vándorló emberek. Aki maradandó értékét kifejti a néhol ma már naívnak ható párbeszédekből, a végén úgy érzi, megérte felfeszíteni a kagyló héját a benne talált drágagyöngyért.

Bunyan körülbelül 60 könyvet és értekezést írt. Az 1666-ban megjelent *Bővölködő kegyelem a bűnösök közül elsőnek* (Grace Abounding to the chief of sinners), amely Bunyan belső életét és elhívását tárja fel, a szellemi önéletrajz klasszikus példája. Saját szellemi útjának ábrázolásában az a szándék vezette, hogy a kegyelem keresztyén felfogását dicsőítse és segítsen azoknak, akik hozzá hasonló tapasztalatokon mennek keresztül. A **Bővölködő kegyelem** elmélkedés, „egy csepp abból a mézből, melyet az oroszlánnak teteméből vett ki” (Bir 14,8). Ezek a művek több kiadást értek meg.

Bunyan János szobra Bedfordban.

Ismertebb művei még: az 1680-ban megjelent *Roszszer ember élete és halála* (The Life and Death of Mr. Badman), amely képzeletbeli életrajz. 1682-ből való *A szent háború* (The Holy War), amelyben allegorikus módon beszéli el a keresztyén ember harcát a bűn a világ és az ördög ellen.

KIS-JUHÁSZ ANNAMÁRIA, irodalomtanár

Evangelizáció és bemerítés a nagyváradi roma gyülekezetben

Isten gazdag kegyelméből evangelizációs héttel indult a 2009-es év a nagyváradi roma gyülekezetben. Január 11-18. között minden este nyitva volt az imaház ajtaja az Istent kereső emberek számára. A gyülekezet imában és börtben készült erre a hétre. Már decembertől kitartóan folyt a névszerinti imádkozás és a börtölés, a hívők megújulásáért, a hitetlenek megtéréséért és a meghívott igehirdetőkért. Már a hét elején a gyülekezet felemelte tekintetét Istenre és megköszönte az előttük álló áldásokat, minden dicsőséget neki tulajdonítva.

A könyörgésekre Isten hatalmas módon válaszolt. A megtérések öröme, ami egészében jellemezte ezt a hetet, leírhatatlan volt. Több mint kétszázan voltak azok, akik döntöttek Krisztus mellett, és most közel százharmincan járnak a bemerítésre való felkészítő foglalkozásra. Az Úr imameghallgató és cselekvő Isten. Minden dicsőség az övé.

Kajcza János lelkipásztor testvér elmondta, hogy szerda este különösen sok fiatal volt az istentiszteleten, de sajnos nem tudtak az Úr mellett dönteni. Nyug-

talanság fogta el, és fáj az a tisztátalan állapot, amiben a fiatalok élnek. Meg erősödött benne az a gondolat, hogy az evangelizációs hetet, folytatni kell ifjúsági evangelizációval. Már 2008 őszén volt ilyen vágy a szívében, de egy baleset miatt ez akkor nem valósulhatott meg. Hétfőtől szerdáig az ifjak számára voltak alkalmak szervezve. Szép számban részt vettek, és sokan megtértek közülük. Az Úr tartsa meg őket!

Az evangelizációs hét bemerítési istentisztelettel záródott, amikor is

nyolcan tettek bizonyosságot Megváltójukról a víz hullámaiban, arról, hogy meghaltak e világ számára, és feltámadtak Krisztussal egy új életre. Az imaház, zsúfolásig megtelt, még a menyegzős teremben sem volt szabad hely. Az ígét Simon József lelkipásztor hirdette, a vér folyásos asszony meggyógyításának a történetéből, a bemerítést Kajcza János helybeli lelkipásztor végezte.

Minden győzelemért az Úré a dicsőség!

Szabó László (Rogériusz)

Bemerítés Szilágyippon

Szilágyippon, május 10-én – egy szép, tavaszi vasárnapon – bemerítési ünnepre gyűlt a gyülekezet. Két fehér ruhás vallotta meg hitét Jézus Krisztusban.

Farkas Ildikót, egy fiatalasszonyt a világból hívta követésére a Mester. Most már férjével együtt szolgálhatnak az Urnak. Kása Kálmán hívő szülők gyermeke. Egy tízgyermekes hívő családban nőtt fel, de messze került az atyai háztól... Isten kegyelméből, most 54 éves korában visszatérhetett. Öröm volt a mennyben, de itt a földön is, a családban, a gyülekezetben az ő megtérésén. Nyolc élő testvére mind, rokonai és barátai közül többen is eljöttek együtt örülni az örülőkkel. Kálmán megtérése a Hargita Keresztyén Táborban történt, ahol 2008. februártól mint asztalos dolgozik.

Az imaáhitaton Király Barnabás, a Hargita Keresztyén Táborból és ifj. Csepei Ferenc, a helyi gyülekezet előjárója buzdítottak imára. A bemerítést Gergely Pál helyi lelkipásztor végezte. Alkalmi ígét hirdetett de. és du. Borzási Gyula, a Hargita Keresztyén Tábor igazgatója. A délelőtti istentisztelet alkalmával Horváth Ferenc

margittai lelkipásztor is, építő igékkel köszöntötte a gyülekezetet és a fehér ruhásokat.

A helyi gyülekezet énekkara Béres János vezényletével szép énekekkel dicsérte az Urat. A gyülekezeti, közös éneklést Kerekes Emánuel kísért az orgonán. Legyen áldott az Úr neve ezért a napért!

Adjon még az Úr sok ilyen alkalmat az ippi gyülekezetben! (B. Gy.)

Köszönjük! Lapzártakor a Szeretet-szerkesztőséget kedves testvér látogatta meg: Nagy Lajos Kanadából, aki elhozta a torontói magyar baptista gyülekezetnek a laprendelését és támogatását. Átadta a pénztáros testvérnő levelét is. Zsuzsanna Toth többek között ezeket írja: „Köszönjük, hogy rendszeresen küldik a Szeretet lapot részünkre. Igen értékeljük ezt, és örülünk, hogy olvashatjuk és hírt kapunk az ottani gyülekezetek életéről.” Ugyanakkor ezúton köszönjük meg a többi tengerentúli gyülekezet rendelését és támogatását is: New York, Chicago, Cleveland, Melbourne. (Antal Ferenc)

Debreceni testvéreink kérésére a következő hirdetést tesszük közzé

EURO SZAKISKOLA ÉS SZAKKÖZÉPISKOLA – két tanítási nyelvű baptista gimnázium

E-mail: angyalpont@freemail.hu, WEB: euro-debr.sulinet.hu

Felvételi tájékoztató a 2009/2010-es tanévben induló magyar-angol – két tanítási nyelvű – baptista osztályról

Iskolánk 11 éve működik. Fenntartója az Euró Gazdasági és Informatikai Szakképzési Alapítvány. Kiemelten kezeljük az idegen nyelv, az informatika és a közgazdaságtan oktatását.

Az emelt szintű érettségi vizsgák lebonyolítását lehetővé teszik jól felszerelt, korszerű számítástechnikai szaktantermeink. Intézményünk 2007. szeptemberétől akkreditált ECL vizsgahelyként működik. A nyelvvizsgarendszer hivatalos honlapja a www.ecl.hu címen található meg.

Érettségi után szakképzési lehetőséget biztosítunk tanulóinknak informatika, illetve kommunikáció szakmacsoportban. A Nyíregyházi Főiskolával együttműködve felsőfokú szakképzéseinket jelenleg Intézményi kommunikátor és Informatikai statisztikus és gazdasági tervező szakképzési osztályokban indítjuk.

Miért indítunk baptista gimnáziumi osztályt?

Iskolánk fenntartója és vezetése mindig elkötelezett volt a folyamatos megújulás iránt. A baptista közösség országos vezetőivel egyeztetve született meg az a döntés, hogy intézményünk a baptista szellemiséget elfogadó, jó nyelvérzékű tanulók számára országos beiskolázású, két tanítási nyelvű gimnáziumi osztályt indít.

A baptista mozgalom az idén ünnepli indulásának 400-ik évfordulóját. Az általuk képviselt szellemiség a történelem próbáját kiállva, közel fél évezrede eredményes gondolkodásmód és céltudatos gyakorlatiasság hordozója.

Milyen értékeket kínál a baptista szellemiséget képviselő gimnázium leendő tanulóinak?

1. A Biblia ismeretét, amit a minőségi élet kézikönyveként tekint.
2. A működő demokrácia és az egészséges tolerancia gyakorlatát eredményező önkéntesség elvének elsajátítását.
3. A bibliai alapú erkölcsi tartást és a káros szenvedélyektől mentes, egészséges életmód hangsúlyozását.
4. Az egészséges önértékelés kifejlesztését, egyéni és közösségi foglalkozáson keresztül.
5. Egy egész világra kiterjedő kapcsolatrendszert, hiszen a több mint 100 milliós – és folyamatosan növekvő, - sokszínű baptista mozgalom minden földrészen képviselteti magát.

Öt évfolyamos, két tanítási nyelvű, baptista gimnáziumi osztály – 01 kód

– felvehető: 35 fő

– első idegen nyelv: angol (9. osztály: heti 18 óra; 10-11. osztály: heti 5 óra; 12-13. osztály: heti 4 óra)

– második idegen nyelv: német (10-12. osztály: heti 4 óra)

– 10-13. osztályokban három tantárgyat angol nyelven tanítunk

– hittan: 9-13. osztályban heti 1-2 órában (választható érettségi tantárgy)

Fontos időpontok, információk

A jelentkezési feltételek: az első nyolc osztály (általános iskola) sikeres befejezése.

Felvételi eljárás: felvételi vizsga nincs. A jelentkezési szándékát kérjük előre jelezze az iskola igazgatójának.

Beiratkozás időpontja: 2009.június 24. (szerda), helye: Debrecen, Angyalföld tér 7.

Az iskola által biztosított lehetőségek:

– Kollégiumi elhelyezést biztosítunk – kérem mielőbb jelezze igényét.

– A jól tanuló diákok ösztöndíjat kaphatnak.

– Lehetőség külföldön (USA) cserediákként tanulni.

– Előrehozott emelt szintű nyelvi érettségi.

– ECL nyelvvizsga.

– ECDL, CISCO nemzetközi számítástechnikai vizsga.

Egyéb információk

– a hitéleti neveléshez adományokat fogadunk el.

– Érettségi magyar nyelven és a választott tantárgyakból angolul.

– Érettségi vizsga 13. osztály végén.

Elérhetőségeink

Euro Szakiskola és Szakközépiskola, OM azonosító: 100573, 4031 Debrecen, Angyalföld tér 7.

Telefon/fax: 00 36 52/ 423-472, +36 20/ 9786335

Igazgató: Novákné Kónya Zita

Igazgatóhelyettes: Kun Lászlóné, +36 30/ 9155-007

Baptista lelkipásztor: Balogh Barnabás, +36 20/ 8860-805

„Gyermekeinket nem megvédeni kell az élet nehézségeitől,
hanem alkalmassá tenni őket azok leküzdésére.”

Lelkipásztor-avatás Baróton

Közel egy év lelkipásztor nélküli állapot után, 2008 nyarán Győrfi Elek Tóbiás, végzős teológiai hallgató, Isten vezetését követve elfogadta a baróti körzet meghívását. Szolgálatának kezdete házasságkötésének időpontjával egybeesett, így feleségével, Annamáriával, együtt költözött augusztusban a pásztori lakásba.

Néhány áldásokban gazdag hónap után örömmel vártuk április 26-át, amikor sor kerülhetett a lelkipásztor-avatásra. Gyönyörű, virággal díszített, tavaszi vasárnapon ünnepre gyűlt a Baróti Körzet: Barót, Bibarcfalva, Nagybacon, Szárazajta, Vargyas, Bardóc, Bölön és Ūrmös együtt ünnepelt a kedves baróti baptista kápolnában.

A reggeli imaáhitatot Virág Sándor testvér és Erdő Zoltán diakónus testvér vezették. Ezt követően megkezdődött az ünnepi istentisztelet, melynek első perceiben imádságok hangzottak el Kiss Zoltán és ifj. Veress Ernő lelkipásztorok részéről. Bevezető köszöntést mondott Borzási Gyula ügyintéző lelkipásztor, az avatóbizottság elnöke.

Délután ígét hirdetett ifj. Budai Lajos zilahi lelkipásztor, a RMBGySz főtitkárhelyettese, a 2Tim 4:2-5 valamint az ApCsel 2:36-47 alapján. Az igehirdetés során négy fő gondolatot fogalmazott meg a felolvasott igékből: „Hirdesd az ígét, állj elő akár alkalmas, akár alkalmatlan az idő.” Nagyon fontos meggyőződéssel hirdetni Isten ígétét – hangsúlyozta, majd a tanításban és ügyintézésben való józanság fontosságáról beszélt. A továbbiakban szó esett arról, hogy miképpen kell szenvedni az ige mára vonatkozó alkalmazásáért, végül a szolgálat betöltésének teljességéről hallhattunk: „Olyan legyen a szolgálat, hogy ne csak gyümölcsök maradjanak, hanem gyümölcsfák is!” Az igehirdetés végén felhívás hangzott fel: „Ha még nem döntöttél, válaszd a Megmentőt, aki utánunk jött az ítélet tűzébe!”

Ezek után sor került Győrfi Elek Tóbiás meghívott lelkipásztor bizonyoságtételére, melyben megtéréséről beszélt, és arról, miképpen hívta el Isten a szolgálatba. Már 17 éves korában indíttatást kapott arra, hogy továbbadja,

amit kapott, vagyis teljes idővel vállalja fel ezt a szolgálatot. Hat évbe került, amíg Isten meggyőzte. „Hiszem, ha tovább követem Isten vezetését, jó helyen leszek” – mondta.

Az avatóbizottság kérdései és az avatott válaszai után a kézzeláttétele imádkozást Borzási Gyula, ifj. Budai Lajos, Veress Efraim, Kiss Zoltán és ifj. Veress Ernő lelkipásztorok végezték.

Az újonnan felavatott lelkipásztort elsőként köszöntötte a baróti gyülekezet részéről id. Kónya Dénes testvér, majd Cséki Barna diakónus testvér.

A lelkipásztorok részéről több köszöntés is elhangzott mind a délelőtti, mind a délutáni alkalom során.

Veress Efraim, a gyülekezet előző pásztora, az ApCsel 18:9-10 alapján hangsúlyozta, mennyire fontos, hogy: „Tudjon az Úr hozzád szólni! Halld meg az Úr hangját!”

Kiss Zoltán lelkipásztor a 80. Zsoltár 18-20 felolvasása után jókívánságait fejezte ki, majd ifj. Veress Ernő lelkipásztor köszöntésére került sor, aki alázatos szolgálatteljesítést kívánt, emlékeztetve az Ézs 61:6 által: „Titeket pedig az Úr papjainak neveznek!”

Simon András lelkipásztor a 2 Tim 2:15-tel bátorított: „Igyekezzél, hogy Isten előtt becsületesen megállj!”

Sallai Jakab lelkipásztor az ApCsel 20:28-ik igeverst választotta köszöntése alapjául, és arról beszélt, miképpen viseljen gondot egy lelkipásztor a sokféle szolgálat mellett önmagáról is. Kiss Zoltánné Judit a nőszövetség

részéről köszöntötte az új lelkipásztort és feleségét, Győrfi Annamáriát.

A délelőtti alkalom végén Borzási Gyula lelkipásztor a baróti körzet gyülekezeteihez a Zsid 13:17-tel szólt: „Bízatok vezetőitekben!”

Délután folytatódott a köszöntések sora: id. Erdő Endre (Székelyudvarhelyről), Győrfi Elek (a felavatott lelkipásztor édesapja), Lázár Ede (Csikszeredából), id. Molnár Áron (Marosvásárhelyről), Borzási Dávid (Brassóból), valamint a baróti körzet ifjúságának szolgálataival.

A felavatott lelkipásztor röviden szólt az Ef 2:19-20 alapján arról, hogy

miképpen valósulhat meg a körzet gyülekezeteinek egysége és lelki valamint számbeli növekedése: „Tovább szeretnék építeni arra az alapra, amit az Úr Jézus elkezdett és elődeink folytattak” – mondta.

A záró igeszolgálatot Borzási Gyula lelkipásztor végezte. Igéket olvasott a Rómaiakhoz írt levélből (1:8-17), majd arról beszélt, hogy Pál apostolhoz hasonlóan az igehirdető legyen kész: imádkozni testvéreiért, meglátogatni őket, adni nekik és kapni tőlük, hirdetni az evangéliumot és szenvedni, ha kell, meghalni is Jézus Krisztusért.

A baróti énekkar a nap folyamán gyönyörű énekekkel dicsérte Istent.

Az ünnepi istentiszteletet Győrfi Elek Tóbiás az Ámos 5:6-tal zárta: „Az Urat keressétek, akkor élni fogtok.”

GÁL JUDIT

„Tégy engem áldássá!”

Ez volt a témája annak az európai szintű női konferenciának, amit április 22-26 között szerveztek meg Szlovákiában a Hope for Europe munkatársai. 20 országból, 22 nemzet képviselői voltunk jelen, kb. 100-an, 20 és 70 év közöttiek. Erdélyből hatan voltunk magyarok. Számomra legmegkapóbb a konferencia alaplégköre volt, az elfogadás és egyszerűség, ami a jelenlevő nőkből áradt; az isteni szabadság, ami az összejöveleket jellemezte.

Lilo Keller, Svájc-ból, volt az, aki délelőttöknként igei üzenetet osztott meg velünk, ezekből néhány gondolatot megosztok én is. Beszért az áldásról; hogy teremtésunktől fogva, amikor még semmit sem tettünk, áldottak vagyunk. Isten a szellemünket ébresztgeti, hogy a szívünk érte égjen, ne elsősorban a munkáért. Az áldás nem más, mint boldogság, életöröm, jókedv, szerencse, lelki jólét, jót mondani, elsőbbséget adni és élvezni Isten részéről, kegyelmet gyakorolni, az Atya szeretetét hirdetni, az Úr nevét magasra emelni. Áldottak vagyunk, lehetünk a körülményeinktől függetlenül, mert a nehézségeket és bármit áldássá lehet változtatni. A változások időszaka mindig magában rejtje a lelki előrejutás lehetőségét. Meg lehet állni egy bizonyos lelki szinten, de lehet kívánni a többet Jézusból. Lehet választani a többet.

Aztán szó volt Abigailról, aki bátorságával és bölcsességével megmentette Dávid király életét, jövőjét. Kész volt a résre állni (nem panaszkodott a férjére, se nem vádolta őt, de magát sem sajnálta, inkább kipótolta férje gyengeségét). Józanul gondolkodott, és szabadon cselekedett a megfelelő időben. Abigail saját szenvedései földjén vált érett személyiséggé, aki nem függött mások véleményétől. Példa számunkra abban is, hogyan állhatunk az egymással harcban állók közé, milyen magatartással válhatunk Isten országának aktív építőivé.

Végül a sunemi asszony történetéből merítettünk annyira gazdagon, hogy igazán csak morzsákat lehet visszaadni az üzenetből.

Elke Werner, Németországból, a generációk között épített hidat, különös módon felkarolva a fiatalabb generációt, és tanított minket arra, hogyan szolgálhatunk a mai társadalom felé.

A konferenciának két hangsúlyos témája volt még: hogyan hirdethetjük hatékonyan az evangéliumot Európa muzulmán lakosainak, ill. az emberkereskedelem. Gondolhatnánk, minket messze elkerül mindkettő. Ha szemünket és fülünket nyitva tartjuk, megértjük, milyen sok nő és gyermek válik országunkból is szexuális rabszolgává a nyugatabbra levő országokban, hányan mennek el tudatlanul (vagy épp tudatosan), a jobb jövő reményében, és végzik modern fogolyként, kiszolgáltatva, kihasználva. A „mit tehetünk értük, hogyan szolgálhatunk feléjük” kihívása a miénk is.

Esténként különböző országok képviselői mutatták be hazájukat, különösen a nők: társadalmi-, vallási-, szolgálati- és az emberkereskedelem szempontjából. Csodálatos élmény volt a nemzetekért való közös buzgó imádkozás. Gondolom, hogy a hallott beszámolók miatt soha többé nem fogunk úgy gondolni a megismert országokra, mint azelőtt.

Lehetőségünk volt sokféle női munkával megismerkedni, és egyféle ötletbörzén belekóstolni abba a szolgálatba, amit megvalósíthatónak tartunk a mi kultúránkban, köreinkben is.

Bátorítást kaptunk az összefogásra, hogy emeljük fel szavunkat népünkért, nemzetünkért, egész Európáért, a valamikori keresztyén Európáért. A vágott tulipán példájával élve: ha vázába tesszük, előbb-utóbb elhervad ugyan, de a hagymája a földben marad, és ismét virágot fog hozni. Gondoljunk vissza kontinensünk szellemi gyökereire, és fedezzük fel, hogy van még remény az újjáéledésre.

Jó volt erre az öt napra kilépni a megszokott környezetünkől, körülnézni és meglátni Isten sokféle munkáját sokféle gyermeke között. Megjegyztem az egyik szlogent: „gondolkodjunk globálisan és cselekedjünk helyileg” és ez reménységes cselekvésre készítet.

Mike Adina

A dicsőítő csoport

Bemutatkozik Horvátország

A magyarok

Lilo Keller előadó

Április 17-én, Hadadnásdon, hirtelen halállal az Úrhoz költözött **özv. Lakatos Károlyné**, született Kaszta Pólika, aki 60 évet kapott Teremtőjétől. Az Úr három gyermekkel ajándékozta meg, akiket 30 éves kora óta özvegyen nevelt. 2005-től súlyos cukorbetegségben szenvedett, amit ő zúgolódás nélkül viselt.

A gyászistentiszteleten Nagy István lelkipásztor (Sarmaság) a Fil 1:21 alapján hirdette a vigasztalás ígését, kiemelve, hogy testvérnőnk számára nagy nyereség volt az Úrhoz való költözés. Fekete Csaba helybeli lelkipásztor a Jn 11:25-26 alapján szolgált, kihangsúlyozva a feltámadás reménységét. A temetőben, a nyitott sírnál Nagy István testvér a Jel 1:7-8 igeversekből szolgált. A vigasztaló üzeneteket a helyi ének- és zenekar szolgálatai tették gazdagabbá. Elköltözött testvérnőnkől a boldog viszontlátás reményében búcsúzik: három gyermeke, nyolc unokája, négy testvére és a rokonság. LAKATOS BARNA.

Április 4-én kísértük utolsó útjára **id. Székely Árpád** testvért Újösben. Testvérünk 1932 május 6-án született és az Úr ez év április 2-án hívta haza. Rövid szenvedés után csendesesen elaludt. A gyászistentiszteleten, a népes hallgatóság előtt Isten ígését magyar nyelven Kelemen Sándor besztercei baptista lelkipásztor (Zsid 11:24-27), román nyelven Zadic Florin kentelkei baptista lelkipásztor hirdette (Jn 11: 1-29). A cegői fűvös zenekar is szolgált. A temetőkertben Kelemen Sándor lp. a feltámadás reménységéről szolt (Jn 11:25-26). Árpád testvérünk az újosi baptista gyülekezetet szerény, mindig munkára kész tagja volt. Gyászolja a hátramaradt felesége, hat gyermeke és három unokája. Az Úr vigasztalja meg a hozzátartozókat. KELEMEN ANDREA, BESZTERCE

Március 3-án a debreceni temetőkertben kísértük utolsó útjára **Papp Istvánt**. Elköltözött testvérünk 1924. július 15-én született a Szilágyságban, Alsóvalkón, baptista hívő családban. Nyolcan voltak testvérek, ő volt a hetedik, de a felnőttkort csak hárman éltek meg. Az általános iskolát szülőfalujában végezte. Fiatalon döntött Jézus Krisztus mellett, és bekerült a bukaresti baptista teológiai szemináriumba, ahol három évet végzett el. 1958. szeptemberében kötött házasságot Szappanos Berta testvérrel Nagygalambfalván, akit még Bukarestben ismert meg. Lupényben telepedtek le, ahol elköltözött testvérünk a bányában talált munkahelyet.

Házasságukból két gyermek született, egyikük születésétől fogva mozgáskorlátozott. Testvérünk egy bányamunkást élt át, ahol egy szikladarab rágurult, és míg ki nem mentették addig annak fogságában volt. Hátgerinc-sérülést szenvedett, a kőpor pedig lerakódott a tüdejében.

A család visszaköltözött a Székelyföldre, Kisgalambfalvára, s ott viselt gondot övéire. Feleségével együtt hűséggel, szeretettel gondozták László fiukat.

2002-ben költöztek Magyarországra, Debrecenbe, hogy közelebb legyenek már korábban áttelepült Endre fiukhoz és családjához. 2003-ban elköltözött felesége a földi létből. Felesége elvesztése nagyobb terhet rótt reá Lacika gondozását illetően, és így kerültek 2006-ban a Kiskőrösi Baptista

Szeretetházba, ahol gyermekét továbbra is őszinte szeretettel, az utolsó erejéig gondozta.

Földi életútja február 23-án lezárult, életét megtérése óta az Örökkévaló Istenbe vetett hittel élte. Lupényban, Kisgalambfalván és Debrecenben is hűséges tagja volt a helyi baptista gyülekezetnek. Temetésén Bereczki Lajos debreceni lelkipásztor és Vékás Zoltán Szatmárnémetiből hirdették a vigasztalás ígését, valamint a debreceni baptista gyülekezetből egy énekcsoport Istent dicsőítő énekekkel szolgált. Áldott emléket megőrizzük! VÉKÁS ERZSIKE

Temesváron, 2008. december 13-án kísértük utolsó útjára **Elekes Lili** testvérnőt, aki 68 évet kapott Teremtőnkől, és akit ő hűségesen szolgált. A temetésen, a népes hallgatóság előtt, ígét hirdetett Bálint Pál és Vass Gergely lelkipásztor. Isten vigasztalását kívánjuk a gyászoló családnak.

NAGY GÉZA, TEMESVÁR

Folyó év februárjában a szentimrei gyülekezetből – 78 évi vándorút után – az Úr hazaszólította **Kis Imrénét**, szül. Varga Ida. Elköltözött testvérnőnkre jellemző volt, hogy foglalkoztatták a bibliai ígék és igazságok, szerette a közösséget és sokat imádkozott családjáért, gyermekeiért. A háznál és a sírnál is a helybeli gyülekezet lelkipásztora hirdette a vigasztalás ígését (Róm 5:1-5): „az Istenről készített hajlékba a Jézus Krisztusban való hit és újjászületés által mehetünk be”. A helybeli énekcsoport szép énekszámai még ünnepélyesebbé tették a gyászistentiszteletet. Kívánjuk, hogy az Úr áldja és vigasztalja meg a hátramaradt gyászolókat. IFJ. SZABÓ MIHÁLY LP., SZENTIMRE

Balla Borbála (98) temetése Vajdahunyadon volt április 22-én. A gyászistentiszteleten ígét hirdetett Máthé Miklós a gyülekezet és körzet ügyintéző lelkipásztora (Jób 19:23-29) és Csontos József (pünkösdi gyül., 2Kor 5:1-10). Testvérnőnk Szilágyballai származású (Zsigó családból), Kémerre ment férjhez, majd társának halála után Biharszentjánosra költözött. Élete utóbbi 11 évét Vajdahunyadon töltötte, az itt élő lánya gondozására szorulva. Népes család vett búcsút az elköltözöttől: három lánya, négy unoka, nyolc dédunoka és egy ükunoka. Isten vigasztalását kívánjuk mindnyájuknak. (M.M.)

Mély fájdalommal a szívünkben kísértük utolsó útjára 2008 december 28-án, az év utolsó vasánapján **Bálint Barna** testvérünket Zilahon, akit az Úr rövid, de súlyos szenvedés után szólított haza. Már gyermekkorában megismerte az Urat, így került 14 évesen Bukarestbe szakiskolába tanulni. Ezidő alatt hűségesen látogatta a bukaresti gyülekezeteket, a baptista szemináriumba is gyakran ellátogatott és lelki barátokra talált. Ezidő alatt érett meg benne az Úr Jézus követésének a döntése, hogy a keresztségben is kövesse példáját, és öltözött fehér

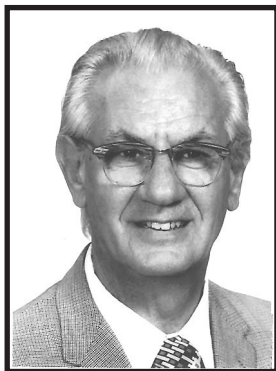

Dr. Bíró László

1907 – 2009

Elhunyt Bíró László nyugalmazott lelkipásztor, folyó év március 6-án kapta Urától a hazahívó szót. Temetésére március 20-án került sor a Palm Bay-i (USA) Bethesda Baptist Church templomából. Ott volt a rokonság, az egykori gyülekezet – magyarok és amerikaiak –, az Észak Amerikai Magyar Baptista Szövetség vezetősége és gyülekezeteinek képviselői. Denzel Alexander helyi lelkipásztor amerikai és magyar módra vezette a gyászistentiszteletet, szót adva először is a családnak – mind a négy gyermeke visszaemlékezett az édesapára és egy dédunoka is, majd az ÉMBGySz részéről Szabó István főtitkár szólt, s felolvasta a Magyarországi Baptista Egyház és a Romániai Magyar Baptista szövetség elnökeinek a levelét. Végül Kulcsár Sándornak, az ÉMBGySz elnökének igehirdetése fejezte be a temetés imaházi részét. A temetőkertben egy közös karénekszám után a 23. Zsoltárt olvasta fel D. Alexander. Bíró testvért gyászolják: felesége Katalin, négy gyermeke, tíz unokája és négy dédunokája; gyülekezete, az amerikai magyar szövetség és a szerte a nagyvilágban a magyar baptista közösség.

Bíró László Nagyváradon született 1907. június 2-án. Életét és szolgálatát kora ifjúságában átadta a Megváltónak. 17 évesen a Louisville-i (USA, Kentucky) Déli Baptista Teológiai Szeminárium hallgatója lett, ahol megszerezte a „teológia mestere”, majd a „filozófia doktora” diplomákat. 1935-ben visszatért Romániába, még abban az évben a váradi gyülekezet lelkipásztorává avatták, majd a bukaresti baptista Teológiai Szeminárium tanár lett. 1936-ban a Kolozsvárott újraalakult ifjúsági szövetség elnökének választották meg, majd két év múlva a romániai magyar baptista szövetség elnökének. Ilyen minőségben utazott 1939-ben az USA-ba, az atlantai baptista világkongresszusra. Közben kitört a 2. világháború és ő már nem tért vissza. Amerikában két angol nyelvű gyülekezetet pásztorolt. 1971-

ben elfogadta a Palm Bay-i Bethesda Church meghívását, ahol két nyelven szolgált. Innen ment nyugdíjba 1989-ben. Az azóta eltelt 20 évben is aktív résztvevője és gyakori igehirdetője volt a gyülekezetnek. Az magyar szövetség munkájában is részt vállalt, többféle tisztséget is betöltve.

A jelen tudósítás az Evangéliumi Hírnök áprilisi számának közlése alapján készült. „Hálát adunk az Úrnak Bíró testvér hosszú és hűséges szolgálatban telt életéért. Emlékét megőrizzük” - írta befejezésül dr. Herjeczki Géza, az amerikai magyar baptisták lapjának szerkesztője.

Távol és mégis közel - részletek **Gergely Istvánnak**, a romániai magyar baptista, valamint a Mvilágszövetség elnökének Bíró László hozzátartozóinak írott leveléből:

„...Isten a hosszú élet ajándékával is megáldotta testvérünk földi pályafutását (Zsolt 91:15-16). Mint érett gabona takarított be (Jób 5:26), és így lett polgára a dicsőséges mennyei honnak.

Az erdélyi magyar baptista közösség dr. Bíró László mennyei hazába való elköltözésével másodszor éli át egy kedves testvér elvesztésének fájdalmát. Először 1939-ben érzett veszteséget, amikor a 2. világháború kitörése miatt Bíró László nem térhetett vissza Erdélybe. A '30-as évektől testvérünk jelentős szerepet töltött be közösségünk életében. 1933-tól a bukaresti teológiai szeminárium egyik magyar tanára volt, aki az angol tanárok előadásait is tolmácsolta. A Magyar Baptista Konvenció megalakulásakor (1935.) az országos misszió egyik titkárának választották, akinek elsődleges feladata a gyülekezetek és hitközségek látogatása, valamint a testvéri egység elősegítése volt. Hűséges szolgálatát az is bizonyítja, hogy 1938-ban megválasztották a Konvenció elnökének.

Az ifjúság körében is jelentős szolgálatot végzett testvérünk. 1936-ban az ifjúsági szövetség elnökének választották, ő szerkesztette az Ifjúsági Élet című, havonta kétszer megjelenő lapot. Megbízatai tükrözik testvérünk különleges ajándékait, odaszánását és vezetői egyéniségét. Nem csoda tehát, ha nagy volt az erdélyi testvériség veszteség érzése 1939-ben. Most, amikor az örök hazába költözött, ez az érzés újból megelevenedik bennünk...”

⇒ ruhába 1973 nyarán Kémeren. Az akkori „információs iroda”, a megyei vallásügyi inspektor felszólítására azonban szárazon kellett a fehér ruhát levetnie, mivel előtte az állam iskolájában tanult. Még ha fájdalmas is volt az eset, nem állította meg az Úr Jézus követésében, s egy évvel később elpecsételte magát az Úr Jézusnak. A szakiskola befejezése után 1974-ben került Zilahra és épült be a gyülekezetbe, ahol hűséges szolgálattelvő volt élete végéig.

1980-ban kötött házasságukat Isten 3 gyermekkel ajándékozta meg, akiket az Úr segítségével felnevelt és egész családját az Úr gondviselésére bízva, 53 évesen elköltözött az

örök hazába. A gyászistentiszteleten Budai Lajos helyi lelkipásztort ismertette életrajzát, valamint Pardi Félix kémeri lelkipásztor és Szekrényes Pál az 1Thessz 4:13-18 igeversek alapján hirdették Isten vigasztaló ígét úgy magyar, mint román nyelven is. Az elhunyt testvér kérésének eleget téve a helyi fúvószenekar és énekkar is magasztalta az Urat a népes végtisztességet tevők között.

Kívánjuk Isten vigasztalását az özvegynek és az árván maradt 3 gyermeknek, valamint a család minden egyes tagjának. Követendő példa marad számunkra Isten és a gyülekezet iránti hűsége. BÁLINT GYULA, ZILAH

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

410050 ORADEA, Berthelot u. 5. Tel.: +40-259-415 424 Fax.: +40-259-406 782, e-mail: rmbasz@rdslink.ro

Elnök: Gergely István. Felelős szerkesztő: dr. Vass Gergely. Szerkesztők: Antal Ferenc, Szilágyi László.

Szerkesztőség: 410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA

Tel.: (4)0259-418 221, E-baptifon: 0735 500 009, e-mail: szeretetlap@gmail.com

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

Fatima története

Most is bennem él Fatima emléke. Ő egy 15 éves lány, aki kis híján „eldobható termék” lett.

Öt évvel ezelőtt egy észak-indiai keresztyén menedékhelyre utaztunk, ahol Fatima fogadott minket. Egy olyan hely volt ez, ahol nők és gyerekek biztonságban érezhették magukat a rabszolgaság, a kényszerített prostitúció és az emberkereskedelem veszélyeitől. Mosolya fényesen ragyogott, mint hindu tógája. Épp olvasni, varrni, énekelni és nevetni tanult. Kívülről ismételtette az Úri imádságot, és fokozatosan ismerkedett meg annak szerzőjével. Nem kell többé éhesen lefeküdnie. Van valaki, aki életében és halálában törődik vele.

A kislány szülei

Fatima édesapja egy riksával kereste a kenyerét (*emberi erővel vont kétkerekű bérkocsi*) Kolkatában (*korábbi neve Kal-kutta – a világ 8. legnagyobb várostömrülése*). Lányát soha nem járatta iskolába. Fatimát hat évesen gonosz mostohaanyja kényszerszolgára fogta, hogy az egész család számára főzzön és takarítson. Ezenkívül dolgozott egy cipőkészítőnél, ahol gumit darabolt – 1 rupia (kb 2 cent) volt 12 szalag után a bére.

14 éves korában a mostohaanyja elvitte egy „ifjúsági szállóba”, amiről kiderült, hogy bordélyház. Első kuncsaftját Fatima egy kemény talpú cipővel fejbe verte, majd gyorsan elme-

nekült. 20 kilométert gyalogolt, míg elérkezett a kolkatai vasútállomásra. Itt talált rá egy gyerekvédelmi szervezet, vonatra ültette és elküldte Uttar Pradesh-be, egy keresztyén menedékhelyre. „Szorongott és félt” – mondotta a menedékhely igazgatója. „Folyton azt kiabálta, „hagyjatok békén”, mert azt hitte, hogy egy másik bordélyházba vitték. Csak lassan ébred rá, hogy itt barátok közé került... Bárcsak minden hasonló helyzetben lévő gyermek, mint Fatima, ilyen menedékhelyre találna.

Az emberkereskedelem

a mai gazdasági krízisben is jól jövedelmező üzlet. Itt is vannak alkalmazók és alkalmazottak, vevők és eladók, ellátók és igénylők. A nagy különbség viszont az, hogy ebben az üzletben az áruk emberi lények – mint Fatima, akit közönséges használati cikként kezeltek, ha „le nem ugrik a polcra”, és el nem menekül. Ezeket az emberi árukat megvásárolják és eladják, majd a szórakoztató iparban kényszerszolgák által kizsákmányolják. Amikor a „szavatossági idő” lejár, az ipar félredobja rabszolgáit és újabb terméket keres. Ez a jelenlegi helyzet Észak-Indiában, az emberkereskedelem forgalmas országútján. Az üres pénztárcájú vidéki, ha túl sok éhes száj veszi körül, áruba bocsátja fiatal lányait, akik a szexkereskedők által városi bordélyházakba jutnak.

A 2003-as látogatásunk idején mondotta egy helyi megfigyelő: Nepál környékén egy lányt tízezer rupiáért (akkor ez kb. 200\$ volt) vásárolhatnak meg a kereskedők, Delhiben pedig 60 ezer rupiáért, attól függően, hogy milyen a színe, alkata és formátuma.

Néha a szülők „zálogosítják el” a lányukat pár évre, és mikorra elég pénzük lenne a visszaváltásukra, azok akkorra már „lerobbantak”, mondotta egy, a szexipar ellen küzdő keresztyén vezető, majd így folytatta: Ezek a lányok kb. 14 éves korban kezdik pályafutásukat, és 18-19 évesen már kiégnek és lerobbannak. Sokakat megfertőz a AIDS-vírus vagy más nemi úton terjedő betegség, és így koldusként az utcára kerülnek.

Harc a gonoszság ellen

A felmérések szerint a világon körülbelül 12-27 millió embert fognak kényszerszolgára. A kereskedők 800 ezer személyt hurcolnak nemzetközi határokon át, akik többnyire nők és gyerekek. Sok evangéliumi keresztyén harcol az emberkereskedelem és a globálissá vált gonoszság ellen a pedagógusi oktatás által, szociális tevékenységgel és szigorúbb törvények meghozatalával.

De ez még nem elegendő. Törvényeket érvénybe lehet léptetni erővel, de az emberi szíveket nem lehet megváltoztatni. Egy alapvető dologra, lelki átalakulásra van szükségük azoknak a nemzeteknek, akik tolerálják, vagy részt vesznek az emberkereskedelemben. És mi ezt kell kérjük számukra, együtt az evangélium átforgató hatásával.

William Wilberforce beszél erről prédikációjában. Ő Krisztus követőjeként lelkesen támogatta a missziót és társadalmi változást, és mint parlamenti képviselő sikeresen harcolt a rabszolgaság felszámolásért a Brit birodalomban.

„Magasztalnak a népek”

„Társadalmunkban és a világban gonoszság és igazságtalanság uralkodik, a testi értékek és az immoralitás mindent átítat” – írja Jerry Rankin, a Nemzetközi Misszió (NM) elnöke (*Déli Baptisták*).

Ugyanakkor Rankin óva int attól, hogy azt gondoljuk, az emberi gonoszság Isten hatalmát meghaladná. „Ez nem lenne biblikus, és határozottan megkérdőjelezné Isten személyét és hatalmát. A Krisztus győzelmét is figyelmen kívül hagyná, amit ő a kereszten nyert meg, és Isten megváltói munkája sem lenne releváns.

Az Úr azt mondja a Zsoltárok 46:11-ben: „*Felmagasztaltatom a nemzetek közt, felmagasztaltatom a földön.*” Ez Indiát, az Egyesült Államokat, Mexikót és minden más nemzetet átölel, amelyik ma még megfosztja őt dicsőségétől.

Írta: **Erich Bridges**, az NM tudósítója
(a Baptist News nyomán, március 12-i szám)

Fordította: **Tőtös Ibolya**